

[Undervisningsministeren.]

et Sted omkring 100 pCt. Jeg for mit Vedkommende kunde have ønsket 50 pCt., men det er ikke naaet, vi er derimod kommet til 33 pCt. Men det ærede Medlem Hr. Funck Jensen, som ikke har gjort det Arbejde, han skulde, nemlig at tage sit Standpunkt i Finansudvalget, mener nu at kunne være flot og holde denne Tale og pege, som han selv siger, en Række Eksempler ud. Han har ogsaa dermed villet ramme danske Forfattere, der er paa Finansloven, med en flot Bemærkning om, at de selvfølgelig ikke skal have noget. Jeg lykønsker det ærede Medlem til denne hans Indsats i Finansudvalget.

Funck Jensen: Den højtærede Undervisningsminister har naturligvis Ret i, at jeg kunde have gjort det paa en anden Maade, og det er ogsaa muligt, at den Maade, den højtærede Undervisningsminister nu foreslaar, havde været bedre, men jeg tvivler dog alligevel derpaa, idet jeg gaar ud fra, at den højtærede Undervisningsminister kender Arbejdsmaaden i Finansudvalget. Skulde jeg i Finansudvalget være gaaet imod fra Sag til Sag, have fremsat principielle Synspunkter fra Sag til Sag, vilde det utvivlsomt have virket helt ud saboterende for Arbejdet i Finansudvalget. Naar jeg i Finansudvalget har set, at Venstre, de Konservative og Socialdemokraterne, altsaa det store Flertal, var enige om en Bevilling, saa har jeg kun i enkelte Tilfælde, hvor jeg gerne vilde have Lejlighed til at fremsætte en principiel Betragtning, taget Ordet.

Naar den højtærede Undervisningsminister nu siger, at jeg specielt vil lade det gaa ud over Arbejderne og Samlingerne af national Kunst, Ny Carlsbergfondet, Kunststillingerne i Provinsen, Udstillingen i London og Forfatterne, kan jeg under eet sige om alt dette, at der er ingen, der, medmindre de ligefrem vil misforstaa min Indstilling, kan opfatte min Tale i Dag, saaledes som jeg har bygget den op paa disse Eksempler, som Udtryk for, at vi specielt vender os mod Arbejderne eller specielt vender os mod Forfatterne. Vi vender os mod et Princip, og dette Princip har jeg prøvet paa at illustrere gennem nogle Eksempler.

Til Slut vil jeg sige, at der er ikke saa forfærdelig megen Mening i at tale om Statens Støtte, heller ikke til Kultur, saa længe

vi lever i et Samfund, der er uretfærdigt paa Grund af en lang Række Monopoldannelser. Jeg synes, at det maa være den højtærede Undervisningsministers saavel som hele Ministeriets Opgave først og fremmest at søge disse Monopoler bragt ud af Verden, og saa længe Regeringen ikke viser nogen Iver for dette, er der i høj Grad Brug for Retsforbundet og dets Arbejde.

Undervisningsministeren (Hartwig Frisch):

Det ærede Medlem Hr. Funck Jensen har gennem sit Svar vist, hvor uheldig hans Fremgangsmaade har været, for han kunde jo, stillet over for mine Spørgsmaal, ikke sige andet, end at det var ment som en generel Stillingtagen fra Retsforbundets Side, og at han egentlig burde have gjort det, som jeg sagde.

Det ærede Medlem siger, at det vilde være at obstruere Arbejdet i Finansudvalget. Jeg tror nu ikke, det havde generet de andre Finansudvalgsmedlemmer det allerfjerneste, om de vidste, at man fra Retsforbundets Side altid sagde nej. Men der vilde dog have været System og Princip i det. Det, der nu er sket, er, at det ærede Medlem bagefter aabenbart har grebet fuldkomment i Blinde, idet han har været klar over, at hvis ikke Retsforbundet gør den mindste Smule Vrøvl ved anden Behandling, vil det se ud, som om man har godkendt det hele. Og saa har det ærede Medlem, og det er det, jeg bebrejder ham, gjort det lettest mulige, nemlig kigget Bevillingerne igennem og taget nogle tilfældige ud, og naar det ærede Medlem lige netop selv bruger den Vending, at man ikke vil vende sig imod Børnene og de gamle, saa maa det ærede Medlem ogsaa være klar over, at saa er jeg berettiget til at sige: all right, saa belyser disse Eksempler, hvem det er, man vil vende sig imod. Det er det ærede Medlem selv, der har lagt mig disse Ord paa Tungen. Han har trukket disse Poster ud, og derefter har han stillet sig op og villet være vigtig paa disse Posters Bekostning. For det var det, det ærede Medlem gjorde i sin Tale, han nøjedes ikke med at fremsætte generelle Betragtninger. Vi kender jo det ærede Medlems Skattesyn og hans Betragtninger over Samfundet. Det ærede Medlem skulde holde sig for god til at slaa sig til Ridder paa en Række Bevillinger, til hvilke det ærede Medlems Kendskab er lig Nul, og vi betragter